

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende: tilsidesættelse af artikel 107 TEUF

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen med urette har kvalificeret støtten til vedvarende energi i form af den afgiftsbaserede ordning såvel som den særlige godtgørelsesordning til reduktion af EEG-afgiften som støtte og derfor ikke burde have indledt den formelle undersøgelsesprocedure.

- Sagsøgeren har herved anført, at Kommissionen i forbindelse med den foreløbige vurdering af spørgsmålet, om den særlige godtgørelsesordning udgjorde støtte, anlagde et åbenbart ukorrekt skøn, eftersom den særlige godtgørelsesordning som en undtagelse til EEG-afgiften ikke indebærer nogen fordel, som energiintensive forbrugere ikke ville have opnået under normale markedsvilkår.
- Sagsøgeren har videre anført, at statsmidler ikke var berørt. Eftersom allerede indtægterne fra EEG-afgiften ikke udgjorde statsmidler, kunne undtagelsen for energiintensive forbrugere heller ikke berøre statsmidler.
- Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at den særlige godtgørelsesordning heller ikke er konkurrencefordrejende. Den fastsætter højest de konkurrencebetingelser, som ville gøre sig gældende uden EEG-afgiften.

2. Andet anbringende: tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen med vedtagelsen af afgørelsen ligeledes har tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Den tyske ordning til støtte af vedvarende energi er allerede blevet undergivet en indgående støtteretlig undersøgelse. I forbindelse med denne undersøgelse konkluderede Kommissionen i 2002, at ordningen ikke er forbundet med en overførsel af statsmidler. Eftersom EEG 2012 i denne henseende ikke indeholder nogen væsentlige ændringer af den daværende retstilstand, burde de berørte økonomiske operatører kunne forvente, at der ikke blev foretaget en fornyet undersøgelse, men at ordningen ville fortsætte.

3. Tredje anbringende: magtfordrejning

Endelig er det sagsøgerens opfattelse, at Kommissionen har misbrugt de skønsmålinger, som den er tillagt i artikel 107 TEUF og 108 TEUF. Med indledningen af undersøgelsesproceduren forfølger Kommissionen i det væsentlige det mål at opnå en grundlæggende harmonisering af støtte til el fra vedvarende energi. Dette grundlæggende mål fremgår også af det nye udkast til retningslinjer for miljø- og energistøtte, hvori Kommissionen for første gang fastsætter detaljerede bestemmelser for støtte til vedvarende energi. Kommissionen skal imidlertid med henblik på en harmonisering anvende den til dette formål fastsatte procedure for tilnærmelse af lovgivningerne i henhold til artikel 116 TEUF og 117 TEUF.

Sag anlagt den 30. april 2014 — Fritz Winter Eisengießerei mod Kommissionen

(Sag T-310/14)

(2014/C 223/61)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Fritz Winter Eisengießerei GmbH & Co. KG (Stadallendorf, Tyskland) (ved advokaterne D. Greinacher, J. Martin og B. Scholtka)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende støtte til el fra vedvarende energikilder og fra grubegas i henhold til loven om forrang for vedvarende energi (EEG) og reduceret EEG-afgift for energiintensive forbrugere over for Forbundsrepublikken Tyskland — Statsstøtte SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) af 18. december 2013, offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende den 7. februar 2014, C 37, s. 73, annulleres i medfør af artikel 263, stk. 1, TEUF, for så vidt som Kommissionen kvalificerede den særlige godtgørelsesordning i EEG's § 40 og 41 som statsstøtte som omhandlet i artikel 107 TEUF.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 87, stk. 3, i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende: tilsidesættelse af artikel 107 TEUF

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen med urette har kvalificeret støtten til vedvarende energi i form af den afgiftsbaserede ordning såvel som den særlige godtgørelsesordning til reduktion af EEG-afgiften som støtte og derfor ikke burde have indledt den formelle undersøgelsesprocedure.

— Sagsøgeren har herved anført, at Kommissionen i forbindelse med den foreløbige vurdering af spørgsmålet, om den særlige godtgørelsesordning udgjorde støtte, anlagde et åbenbart ukorrekt skøn, eftersom den særlige godtgørelsesordning som en undtagelse til EEG-afgiften ikke indebærer nogen fordel, som energiintensive forbrugere ikke ville have opnået under normale markedsvilkår.

— Sagsøgeren har videre anført, at statsmidler ikke var berørt. Eftersom allerede indtægterne fra EEG-afgiften ikke udgjorde statsmidler, kunne undtagelsen for energiintensive forbrugere heller ikke berøre statsmidler.

— Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at den særlige godtgørelsesordning heller ikke er konkurrencefordrejende. Den fastsætter højst de konkurrencebetingelser, som ville gøre sig gældende uden EEG-afgiften.

2. Andet anbringende: tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen med vedtagelsen af afgørelsen ligeledes har tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Den tyske ordning til støtte af vedvarende energi er allerede blevet undergivet en indgående støtteretlig undersøgelse. I forbindelse med denne undersøgelse konkluderede Kommissionen i 2002, at ordningen ikke er forbundet med en overførsel af statsmidler. Eftersom EEG 2012 i denne henseende ikke indeholder nogen væsentlige ændringer af den daværende retstilstand, burde de berørte økonomiske operatører kunne forvente, at der ikke blev foretaget en fornyet undersøgelse, men at ordningen ville fortsætte.

3. Tredje anbringende: magtfordrejning

Endelig er det sagsøgerens opfattelse, at Kommissionen har misbrugt de skønsmålinger, som den er tillagt i artikel 107 TEUF og 108 TEUF. Med indledningen af undersøgelsesproceduren forfølger Kommissionen i det væsentlige det mål at opnå en grundlæggende harmonisering af støtte til el fra vedvarende energi. Dette grundlæggende mål fremgår også af det nye udkast til retningslinjer for miljø- og energistøtte, hvori Kommissionen for første gang fastsætter detaljerede bestemmelser for støtte til vedvarende energi. Kommissionen skal imidlertid med henblik på en harmonisering anvende den til dette formål fastsatte procedure for tilnærmelse af lovgivningerne i henhold til artikel 116 TEUF og 117 TEUF.

Sag anlagt den 5. maj 2014 — Christian Dior Couture mod KHIM (gengivelse af et mønster, der gentager sig, med reliefvirkning)

(Sag T-313/14)

(2014/C 223/62)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Christian Dior couture SA (Paris, Frankrig) (ved advokat M. Sabatier)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)